

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.26/2014/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év január hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. év október hó 29. napján kelt 15.B.64/2011/69. számú ítéletét I. rendű, II. rendű, V. rendű és VIII. rendű vádlottakkal szemben megváltoztatja.

V. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

VIII. rendű vádlott korrupciós bűncselekményét a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett befolyás vásárlása büntettének minősíti.

I. rendű és II. rendű vádlottak büntetését - a próbaidőre felfüggesztés mellőzésével - egyaránt 3 (három) év börtönre, valamint 3 (három) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

I. rendű és II. rendű vádlottak szabadságvesztésébe beszámítani rendeli az általuk előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

V. rendű vádlott büntetését 2 (kettő) év börtönre, valamint 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra súlyosítja. A szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a 2011. év január hó 4. és 5. napján előzetes fogvatartásban töltött időt.

Elrendeli a Kaposvári Városi Bíróság 2009. év augusztus 8. napján jogerős, 11.Bk.241/2009/1. számú végzésével kiszabott 4 (négy) hónap, végrehajtásában 2 (kettő) év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

I. rendű, II. rendű, V. rendű vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

VIII. rendű vádlott pénzbüntetését - a napi tétel összegének érintetlenül hagyásával - 200 (kettőszáz) napi tétel, összesen 600.000 (hatszázezer) forintra súlyosítja.

Amennyiben az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű, II. rendű, V. rendű és VIII. rendű vádlottakkal szemben egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. év október hó 29. napján kelt 15.B.64/2011/69. számú ítéletével I. r. vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk. 299. § (1) (2) bekezdés a) pont) miatt mint társtettes, valamint közokirat-hamisítás büntette (Btk.342. § (1) bekezdés a) pont) miatt mint társtettes halmazati büntetésül kettő évi börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását négy évi próbaidőre felfüggesztette. Az I. r. vádlottal szemben 1.600.000 forint erejéig vagyonekbezárt alkalmazott.

II. r. vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk.299. § (1) (2) bekezdés a) pont) miatt mint társtettes, valamint közokirat-hamisítás büntette (Btk. Btk.342. § (1) bekezdés a) pont) miatt mint társtettes halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását öt évi próbaidőre felfüggesztette. A II. r. vádlottal szemben 300.000 forint erejéig vagyonekbezárt alkalmazott. Határozott az I. és II. r. vádlottak börtönbüntetésének végrehajtása elrendelése esetén a feltételes szabadság kedvezményéről oly módon, hogy annak legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének letöltése után engedélyezte. Rendelkezett esetükben az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

V. r. vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk. 299. § (1) (2) bekezdés a) pont) miatt mint bűnszeged 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egynapi tétel összegét 250 forintban állapította meg, így 750.000 forint pénzbüntetés szabott ki. Az V. r. vádlottal szemben 100.000 forint erejéig rendelt el vagyonekbezárt. Rendelkezett a pénzbüntetés fogházra történő átváltoztatásáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Végül a pénzbüntetés megfizetésére tíz havi részletet engedélyezett.

VIII. r. vádlottat hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1) (2) bekezdés) miatt mint bűnszeged 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egynapi tétel összegét 300 forintban állapította meg, így 300.000 forint pénzbüntetés szabott ki. Rendelkezett a meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásról. Határozott a bűnjelekről és a bűnyogi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. r. II. r. V. r., valamint VIII. r. vádlottak terhére büntetésük súlyosítása, a VIII. r. vádlottal szemben foglalkozástól eltiltás alkalmazása érdekében, V. r. vádlott esetében a jogi minősítés elkövetői alakzatának (bűnszegediről társtettesire) megváltoztatása végett jelentett be fellebbezést.

VI. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, VIII. r. vádlott és védője felmentésért jelentett be jogorvoslati kérelmet.

VI. r. vádlott és védője jogorvoslati kérelmét visszavonta, ennek folytán VI. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet 2013. év november hó 27. napján jogerőre emelkedett. Fellebbezés hiányában jogerőssé vált az elsőfokú ítélet III., IV., valamint VII. r. vádlott tekintetében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.46/2014/1. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésen megjelent képviselője útján is az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a tényállás több ponton történő kiegészítését indítványozta; II. r. vádlott esetében azzal, hogy II. r. vádlott a korábban terhére rótt ittas járművezetés vétségét a jelenleg folyó büntetőeljárás hatálya alatt, 2011. október 06. napján követte el. Azzal is indítványozta kiegészíteni a történeti tényállást, hogy V. r. vádlott jelen volt VII. r. vádlott ... utcai lakásánál az 500.000 forint átadásakor, majd I. r. vádlott az ekkor kapott készpénzből fizette ki V.r. vádlott számára a 100.000 forintos részesedését. E magatartásra

figyelemmel a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint V. r. vádlott a cselekmény elkövetésében nem bűnsegédként, hanem társtettesként vett részt. Indítványozta I. r. és II. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés súlyosítását, valamint próbaidőre felfüggesztésének mellőzését. Az V.r. vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására, ezen túlmenően az I., II. és V. r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztés tartamához igazodó közügyektől eltiltás kiszabására is előterjesztést tett. Indítványozta V. r. vádlottal szemben a Kaposvári Városi Bíróság 2009. augusztus 10. napján jogerőre emelkedett 11.Bk.241/2009/1. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését, továbbá VIII. r. vádlott esetében pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását és határozott időre az ügyvédi foglalkozástól eltiltás alkalmazását.

Az I. r. vádlott védője írásban benyújtott beadványában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, a bizonyítékok mérlegelését, illetve a büntetés kiszabását helytállónak találta. Az I. r. vádlott személyiségére, a hatóságokkal együttműködő magatartására, kifogástalan munkavégzésére figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen tartott felszólalásában a II. r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztést arányban álló szankciónak tartotta a bűnösségi körülményekkel, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

V. r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott felszólalásában a bűnsegédi magatartás megállapítását helytállónak találta arra figyelemmel, hogy az V. r. vádlott mindössze a cselekmény záró momentumában működött közre. Az V. r. vádlott együttműködő magatartására, a cselekmény elkövetésének beismerésére, a megbánásra és a juttatott előny csekély összegére figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A VIII. r. vádlott védője felszólalásában arra hivatkozott, hogy védence az ügyletbe akkor kapcsolódott be, amikor a VI. és VII. r. vádlottak már kifizették a vesztegetési pénzt. A VIII. r. vádlott nem tudott az I., VI. és VII. r. vádlott megállapodásáról, a részére átadott határozat alapján olyan tájékoztatást adott, hogy a határozatot hozó hatóságot nem ismeri és a határozat alapján a VII. r. vádlott férjének szabadulása nem várható. Védence nyilatkozatának tehát nem volt szándék erősítő hatása a VI. és VII. r. vádlott magatartására. A VIII.r. vádlott nem tudott a korábban kifizetett összegről, illetve a jövőbeni fizetés körülményeiről, összegéről. Utalt arra, hogy az ügyvédet nem terheli feljelentési kötelezettség. Álláspontja szerint nem nyert bizonyítást, hogy védence közreműködése közrehatott a VI. és VII. r. vádlott által végrehajtott vesztegetés megvalósításában, ezért a VIII. r. vádlott felmentését indítványozta.

Az ítélőtábla az ügyész fellebbezésének mind az V. r. vádlott elkövetői alakzatának módosítására, mind az I., II., V. és VIII. r. vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló részét túlnyomó részében megalapozottnak találta.

A jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében - a Be. 349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tárgya a másodfokú eljárásnak a fellebbezéssel nem élő, illetve a fellebbezést későbbiekben visszavonó vádlottakkal szemben hozott első fokú ítéleti rendelkezés.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Az eljárás tárgyát képező bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat a lehetséges mértékekben feltárta, azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően

értékelte. Megvizsgálta a bizonyítási eljárás során hangsúlyos szerepet betöltő titkos információgyűjtés törvényességét. Megállapítható volt, hogy teljesültek az eljárási törvénynek a titkos információgyűjtéssel összefüggésben előírt követelményei. A lehallgatással érintett cselekmény öt évnél súlyosabban büntetendő szándékos bűncselekmény volt. A feljelentési kötelezettség haladéktalan teljesítésének követelménye is megvalósult, végül a Fővárosi Bíróság Elnökének igazolása szerint a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása törvényesnek volt tekinthető.

A másodfokú eljárás során a vádlottak védői egyébként a titkos információgyűjtés eredményét, mint törvényes bizonyítékot nem vonták kétségbe.

A fellebbezéssel érintett I. r., II. r., valamint V. r. vádlott beismerő vallomása összhangban állt a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokkal. Szükséges azonban hangsúlyozni, hogy a terjedelmes, számos terhelő adatot megjelenítő beszélgetés tartalmának vitatása esetén a védekezéssel szemben komoly kétségek lettek volna megfogalmazhatók.

Mindössze VIII. r. vádlott tagadta a cselekményben való közreműködését. Védekezését az elsőfokú bíróság megalapozottan vetette el. Ugyancsak helytállóan foglalt állást VI. r. valamint VII. r. vádlott nyomozatihoz képest módosított tárgyalási vallomása vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több részlet tekintetében mégis hiányos, ezért azt a másodfokú bíróság figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontjára - az iratok tartalma alapján - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

II. r. vádlott az elsőfokú ítéletben szereplő BKKB 8.B.XI.929/2012/23. számú ítéletével elbírált ittas járművezetés vétségét 2011. október 6-án, a jelenlegi büntetőeljárás hatálya alatt követte el (első fokú bíróság 54. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvéhez II. sorszám alatt csatolt BKKB 8.B.XI.929/2012/23. számú ítélet kiadmánya).

Az elsőfokú ítélet 9. oldalának második bekezdése kiegészítendő azzal, hogy V. r. vádlott elkísérte I. r. és VI. r. vádlottakat Budapest, ...utcai lakásra. Jelen volt akkor, amikor VII. r. vádlott -VI.r. vádlott közvetítésével - átadta I. r. vádlott részére az 500.000 forintot. Az I. r. vádlott ebből az összegből fizette ki V. r. vádlott számára a 100.000 forintos részesedését.

Az elsőfokú ítélet 10. oldalának első bekezdésében a telefonbeszélgetés további részleteivel szükséges a tényállás kiegészítése. VI. r. vádlott közölte I. r. vádlottal: „úgy, hogy azt kéne csinálni, hogy én odaadom neked a pénzt, maradjon nálad addig amíg ki nem jön. Én odaadom a kezédbe, nálad a pénz, nem nálam." I. r. vádlott kijelenti „Hát én ebbe meg nem megyek bele". Ezt követően VI. r. vádlott a következőket közölte: „És mi a biztosíték arra, hogy ha nem jön ki, visszakapom-e a pénzt, vagy nem?" (titkos információgyűjtés a nyomozati iratok 131. oldalán).

A megállapított tényállás kiegészítését az indokolta, hogy a II. r. vádlott esetében a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés nem volt az elsőfokú ítélet alapján megállapítható. Indokolt volt továbbá V. r. vádlott magatartására vonatkozóan is a tényállás pontosítása, ugyanis az elsőfokú bíróság által rögzítettekből nem volt egyértelmű, hogy az 500.000 forint átadása az V. r. vádlott jelenlétében zajlott, holott az I. és a II. r. vádlottak egyező előadása alapján ez kétséget kizáróan megállapítható volt.

Végül a tényállás kiegészítése vált szükségessé a titkos információgyűjtés során VIII. r. vádlott jelenlétében zajló beszélgetés további részleteinek rögzítésével, amelyből a VIII.r. vádlott tudat tartalmára nézve a megfelelő következtetések levonhatók.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentessé vált a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be. 352. § (2) alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy VIII. r. vádlott - azonosan VII. r. vádlottal - fűltanúja volt a I.r., valamint VI. r. vádlott között zajló telefonbeszélgetésnek. Ezt a jelenlétet több körülmény is igazolta, köztük VII. r. vádlottnak a gyermek számára vonatkozó közbeszólása, illetve az ügyvéd javítást nem kérő nyilatkozata. Az ügyvéd jelenlétére egyéb utalás is elhangzott a társalgás során. A VI.r. vádlott közléséből kivilágott, hogy az ügyvéd kételyeit fejezte ki a határozaton szereplő szerv felülbírálatra jogosultsága kérdésében. Ezek a körülmények arra utaltak, hogy az ügyvéd nem csak jelen volt a diskurzus során, hanem annak tartalmát is hallotta. Ebben a beszélgetésben VI. r. vádlott nem egyszer tett utalást a pénz átadására, illetve megfogalmazta elvárását arra az esetre, ha a VII. r. vádlott hozzátartozóját nem fogják kiengedni az őrizetből. Konkrét kérdést intézett a VI. r. vádlott az I. r. vádlotthoz, hogy mi a biztosítéka annak, ha a VII. r. vádlott hozzátartozója nem jön ki, abban az esetben a pénzt visszakapja vagy sem. A beszélgetés tartalmán túlmenően lényeges körülmény volt, hogy a találkozóra egy étterem parkolójában került sor, amely a hivatalos ügyek intézésének nem szokásos helyszíne. Az időpont munkanapon kívül szombati napra esett. A találkozó helye, ideje, körülményei, a hallott pénzfizetésre utaló kijelentés ellenére VIII. r. vádlott közreműködött az ügyletben, holott tisztában kellett lennie azzal, hogy egy korrupciós folyamat részese.

A kifejtettek alapján minden alapot nélkülözött az arra való védelmi hivatkozás, hogy a VIII. r. vádlott nem hallotta az I. és VI. r. vádlott között zajló telefonbeszélgetést, illetve nem volt tisztában annak tartalmával.

A jogban járatlan VI. r. és VII. r. vádlottak ügyvéd közreműködését a bennük felmerülő kételyek eloszlatása érdekében vették igénybe, nem titkolt céljuk az volt, hogy az ügyvéd megerősítse őket abban, a határozat alkalmas a kívánt cél elérésére, a VII. r. vádlott hozzátartozója szabadlábra kerülésére. Az ügyvéd noha maga sem volt biztos a határozat alapján a szabadításban, mégsem hívta fel ügyfele figyelmét kételyeivel kapcsolatosan. (VIII. r. vádlottat feljelentési kötelezettsége nem terhelte, tehát a feljelentés megtételének elmulasztása miatt - amint arra a védő is utalt - nem marasztható el.)

A beszélgetés tartalmát összevetve VI. r. és VII. r. vádlott nyomozás során tett előadásával szembevetű a köztük lévő összhang, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a VI-VII. r. vádlott tárgyaláson módosított vallomását elvetette.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. 1.§-a szerint az ügyvéd a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését. A 3.§ (3) bekezdése szerint az ügyvéd nem működhet közre, ha az a hivatásával nem egyeztethető össze, így különösen ha közreműködését olyan jogügyletben kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul. Az ügyvédi törvény általános elvei között megfogalmazott kíváncsi tehát, hogy az ügyvéd hivatása gyakorlása során a jogszabályokat betartva járjon el, illetve kifejezetten tilalmazott a jogszabályba ütköző jogügyletben való közreműködése.

A szóban forgó ügyben egy bevándorlási intézkedéssel összefüggésben hozott határozat tartalmának változtatásáról, és ahhoz kapcsolódó pénzmozgásról volt szó. VIII.r. vádlottnak mint ügyvédnek a hallottak alapján a további közreműködés vállalása helyett legalább el kellett volna határolódnia az ügylettől. Ő ezzel ellentétesen cselekedett. Az eseményeknek nem passzív szemlélője, hanem aktív részese volt; ezt fejezte ki későbbiekben tanúsított magatartása, a reptéri igazgatóság felhívása és tájékoztatása a VII. r. vádlott élettársának szabadulásáról.

A kifejtettek alapján - a védő érvelésével szemben - megalapozott volt VIII.r. vádlott védekezésének elvetése.

A kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a fellebbezéssel érintett I. r., II. r., V. r., valamint VIII. r. vádlott büntetőjogi felelősségére és e vádlottak cselekményeinek minősítése is túlnyomó részt megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a Btk. időbeli hatálya kérdésében helyesen foglalt állást, amikor a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2.§-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések szerint járt el. A Btk. ugyanis a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályai miatt a fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve előnyösebb az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. rendelkezéseihez képest.

I. r., valamint II. r. vádlott cselekményeinek minősítéseivel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. V. r. vádlott magatartásával nem csak segítséget nyújtott a cselekmény elkövetéséhez, hanem az eseményeknek tevőlegesen is részese volt. Amikor arra hivatkozott, hogy az édesapja rendőr, és az ő közreműködésével a Jordán állampolgár őrizetének megszüntetését el tudja intézni, nem csupán segítséget nyújtott társainak, hanem tevékeny szerepet játszott az aktív vesztegetést megvalósító VI.-VII. r. vádlottak fizetési hajlandóságának kialakításában. Ezekre az érvekre figyelemmel - egyetértve az ügyészégi állásponttal - a másodfokú bíróság V.r. vádlott részvételének formáját bűnsegédírről a Btk. 13. §. (3) bekezdése szerinti társtettesire módosította.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság VIII. r. vádlott cselekményének jogi minősítésével. A VIII. r. vádlott terhére megállapított Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetettét az követi el, aki hivatalos személyt a működésével kapcsolatban neki, vagy rá tekintettel másnak adott vagy ígért előnnyel befolyásolni törekszik. A (2) bekezdés szerint minősített esetet valósít meg a vesztegető, ha az előnyt azért adja, vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hivatali hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen.

A szóban forgó ügyben a valóságban nem volt olyan hivatalos személy, akinek a befolyásolása érdekében adtak, vagy ígértek volna bármiféle előnyt, ekként a VIII. r. vádlott cselekményét e bűncselekményhez nyújtott segítségnyújtásként sem lehetett értékelni. A hatályos Btk. a korábbi bírói gyakorlatoz képest változást eredményezett, mivel törvényi szabályozást nyert a befolyás vásárlásának törvényi tényállása. A Btk. 298. § (1) bekezdése szerint aki olyan személynek, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol, vagy olyan személyre tekintettel, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol, másnak előnyt ad, vagy ígér, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az előny adása olyan személy részére történt, aki csak arra hivatkozott, hogy hivatalos személyt befolyásol. Emiatt a VIII. r. vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző befolyás vásárlásának büntette.

A befolyás vásárlásának büntetett el kellett határolni a befolyással üzérkedés III. fordulatában megfogalmazott elkövetési magatartástól. A befolyással üzérkedést szabályozó Btk. 299. § (1) bekezdése szerint aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga, vagy más számára előnyt kér, az előnyt, vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért előny kéréssel, vagy elfogadójával egyetért, büntett miatt büntetendő.

A vesztegetést megvalósító cselekmények ellentétes oldalán álló személyek által tanúsított magatartás alapján megkülönböztethető aktív és passzív elkövetési magatartás. Előbbi magatartást tanúsító személyek közé az előnyt adó, ígérő, utóbbiak közé az előnyt kapó, elfogadó személyek tartoznak. A befolyással üzérkedés tényállásának III. fordulatában szereplő előny kéréssel vagy elfogadójával való egyetértést kellett elhatárolni a befolyás vásárlásának a 298. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott előnyt adó, ígérő személy magatartásától. A befolyással üzérkedés III. fordulata esetében az elkövető a vesztegetés passzív alanyával, az előny kéréssel vagy elfogadójával egyetértésben cselekszik, míg a befolyás vásárlása esetén az aktív tevékenységnél, az előny ígéreténél, adásánál működik közre. A VIII. r. vádlott magatartását utóbbinak értékelte a másodfokú bíróság, hiszen az ő tevékenysége a vesztegetés aktív alanyainak, VI. r. és VII. r. vádlottak magatartásához kapcsolódott.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy VI. r. és VII. r. vádlott cselekményének helyes minősítése is ezzel azonos bűncselekmény, a befolyás vásárlása lenne, de az elsőfokú ítélet velük szemben első fokon jogerőre emelkedett. Mivel az említett vádlottak büntetése nem tekinthető törvénysértően súlyosnak, így a Be. 249.§ (2) bekezdésére figyelemmel másodfokon nem vizsgálható felül a jogerősen elbírált cselekményük.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomó részt helyesen tárta fel, azonban azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte. V. r. vádlott esetében a bűnösségi körülmények annyiban helyesbítésre szorulnak, hogy a bűnsegédi magatartás javára enyhítő körülményként nem értékelhető, hanem súlyosító körülményként kell figyelembe venni a társtettesi közreműködést.

I. r. vádlott noha büntetlen előéletű személy, de ő volt a cselekmény kitervelője, értelmi szerzője, aki társait is bevonva tevékeny, meghatározó szerepet játszott a bűncselekmény végrehajtása során. Ezekre a körülményekre figyelemmel vele szemben szigorúbb, az alsó határt mindenképpen meghaladó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok a minimumot meghaladó, de a középmértéket el nem érő három évi szabadságvesztéssel érhetők el.

II. r. vádlott a rendőrség hivatásos állományú tagjaként valósította meg a cselekményt, ezen túlmenően korábban rendőrként két ízben volt büntetve. Tájékoztatást adott társának a cselekmény végrehajtásához szükséges ügyintézés gyakorlati tudnivalóiról, határozatmintát szerzett, instrukciókat adott annak kitöltéséhez, továbbá ő szerzett a határozatra hamis bélyegzőt. Ő intézte a magas beosztású rendőri vezető szerepét alakító V.r. vádlott részvételét. Tette mindezt a rendőrség hivatalos állományú tagjaként, akinek hivatali kötelessége éppen az ilyen cselekmények üldözése, megakadályozása, és nem segítése, illetve az abban való közreműködés volt. Ezeket a körülményeket szem előtt tartva a másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott két évi és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést alkalmatlannak találta a büntetési célok elérésére, ezért társával, az I. r. vádlottal azonos tartamú, három évi szabadságvesztést szabott ki vele szemben is.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata az I-II. r. vádlottal szemben a Btk. 37. § (2) bekezdésének a) pontja alapján börtön. A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdésének a) pontján alapul.

A másodfokú bíróság az I-II. r. vádlottat a szabadságvesztéssel arányban álló, a Btk. 61- 62. §-ai alapján közügyektől eltiltásra is ítélte. Az I-II. r. vádlottak szabadságvesztésébe a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdése alapján beszámítani rendelte az általuk előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

V. r. vádlott részvételi formájának megváltoztatása miatt a törvény nem teszi lehetővé az első fokon kiszabott szankció alkalmazását, de a bűnösségi körülmények sem indokolják azt. Az V. r. vádlott korábban két ízben volt büntetve, cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Magatartásával hozzájárult a VI-VII. r. vádlottak megtévesztéséhez. E körülmények miatt a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok kizárólag szabadságvesztés alkalmazásával érhetők el. A javára szóló enyhítő körülmények, a beismerő vallomás, valamint az időmúlás ténye miatt szükségtelen a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés kiszabása, de indokolatlan az enyhítő szakasz alkalmazása is, ezért a másodfokú bíróság az irányadó tételkeret alsó határával megegyező tartamú szabadságvesztést alkalmazott vele szemben. Társaihoz hasonlóan eltiltotta őt a közügyek gyakorlásától is.

Mivel az V. r. vádlott cselekményét a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, ezért a másodfokú bíróság a Btk. 87. § b) pontja alapján elrendelte a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. A Btk. 92. § (1)-(2) bekezdése alapján határozott az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és társaihoz hasonlóan a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

VIII. r. vádlott esetében mindenekelőtt arra szükséges utalni, hogy az elsőfokú bíróság a VIII. r. vádlott terhére megállapított korrupciós bűncselekmény miatt törvénysértően szabta ki a pénzbüntetést, ugyanis az még a kétszeres enyhítés lehetőségével élve sem lett volna alkalmazható. A Btk. 82.§ (2) bekezdésének c) pontja szerint ugyanis ha a büntetési tétel alsó határa kétévi szabadságvesztés, e helyett legkevesebb egyévi; d) pontja szerint egy évi szabadságvesztés, e helyett rövidebb tartamú szabadságvesztést lehet kiszabni. Pénzbüntetés alkalmazására tehát a jelenleg hatályos törvényi előírások nem adnak lehetőséget.

A másodfokú bíróság a VIII. r. vádlott terhére értékelt, legfeljebb három évi szabadságvesztéssel büntetendő, tehát lényegesen enyhébb bűncselekményre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy az első fokon megállapított pénzbüntetés neme megfelelő.

A Btk. 33. § (4) bekezdése szerint ha a bűncselekmény büntetés tételének felső határa három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb, szabadságvesztés helyett elzárás, közérdekű munka, pénzbüntetés, foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás, kitiltás, sportrendezvények látogatásától való eltiltás, vagy kiutasítás, vagy e büntetések közül több is kiszabható.

E rendelkezés alapján enyhítő szakasz alkalmazására nem volt szükség a VIII. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabásához. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a súlyosítást célzó ügyészi állásponttal egyetértve a pénzbüntetés napi tétel számát - a napi tétel összegének érintetlenül hagyásával - 200 napi tételre emelte, így 600.000 forintra súlyosította a pénzbüntetés összegét. A Btk. 51. § (1) bekezdése szerint a törvény szövegének megfelelően rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén való átváltoztatásáról.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései, így a vagyonek Kobzásra, valamint a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó döntése helyes volt.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., V. r. és VIII. r. vádlottak vonatkozásában felülbírálv a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, mégpedig V. r. vádlott esetében a részvétel formáját, VIII. r. esetében a cselekmény minősítését, I. r. II. r. V. r. és VIII. r. vádlott esetében a büntetés kiszabását érintő részében, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Budapest, 2015. év január hó 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Halász Etelka s.k.

előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.64/2011/69.. számú ítélete I. r. II. r. V. r. és VIII. r. vádlottak vonatkozásában 2015. év január hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. év január hó 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: